

வால்மீகி கண்ட ஸீதை

ச. வெ. ரா. — மது
ராமாயண சித்தலாட்டப்
பிரசாரங்கள் அம்பலப்
படுத்தப்பட்டுள்ளன

தி. க. ஜ.

Tamil

32928

1979

முகம் பதிப்பு 1-12-54, காப்பிகள் 2,000

திருத்தப்பட்ட இரண்டாம் பதிப்பு 21-3-55, காப்பிகள் 2,000

காபிரைட்

முன்னுரை

சு. ம. இயக்கத்தின் பெயரால் பொய்ப் பகுத்தறிவையும் அயோக்கியத்தன்மான், உண்மையற்ற, வஞ்சக வாதங்களையும் பேசி, எழுதி, தமிழர்களைக் கரையேற்றுவதாகச் சொல்லிக்கொண்டு, அவர்கள் மதித்துவரும் தூற்களுக்கும் பெரும் கேட்டை விளைவித்து, அவர்களுக்குள் பரஸ்பர துவேஷத்தையும், கலகத்தையும் மூட்டிவிட்டு, அவர்களைப் படுகுழியில் வீழ்த்தி, நாட்டின் அமைதியையும் இன்ப வாழ்வையும் சீர்குலைப்பது செய்யும் நாசகாரக் கும்பலின் விஷம வாதங்களை அம்பலப்படுத்தி அதன் கொட்டத்தை ஒடுக்கி, தேச, சமூக, மத நல் வாழ்வுகளை ஊன்றி வளரச் செய்ய வேண்டுமென்பதே நம் பேரவா. இதைப் பேரால் பல விஷயங்களடங்கிய சிறிய, பெரிய நூல்களை மிகக் குறைந்த விலையிலும், இலவசமாகவும், லக்ஷக்கணக்கில் பரப்பி தேச, சமூக, மத தர்ம-ஸேவை செய்ய முனைந்துள்ள நமக்கு இறைவன் துணையும், தர்ம ர சார் யர் களுடைய கிருபையும், பொது மக்களின் பேராதரவும் என்றும் கிட்டட்டும்.

தார்மிக ஹிந்து மிஷன்

1-12-54

தயால் பெட்டி 1710

சென்னை-1

வால்மீகி கண்ட ஸீதை

‘வால்மீகி கண்ட ஸீதை’ என்ற தலைப்பில் சொற்பொழிவாற்றிவரும் ஈரோடு ராமசாமி நாயக்கர் அத்தலைப்பிற்கேற்ற உண்மைகளைக் கூறாமல் ‘தாம் கண்ட ஸீதை’ யைப் பற்றியே முற்றிலும் பேசி வருகிறார். இவர் மட்டுமல்ல, இவருடைய பரமானந்த சிஷ்யன் நடிக ராதாவும் அப்படியே பொய்ப் பிரசாரம் செய்து வருகிறான். தமிழ் நாட்டைக் காக்க வந்துதித்த பொறுக்கு மணிகளைப் போல் அவர்களிருவரும் தங்களை நினைத்துக் கொண்டு பரஸ்பரம் புகழ்ந்து பேசி வருகின்றனர். இதைப் பொய்ப் பிரசாரம் என்று சொன்னால் போதுமா, அல்லது பெரும் பித்தலாட்ட வேலை என்று துணிந்து கூறி விடுவதா என்பதைப் பின்வரும் கட்டுரையிலிருந்து பொது மக்களே நிச்சயித்துக் கொள்ளட்டும். 54c

“நாங்கள் பேசுவதும், நாடகத்தில் நடத்துக் காண்பிப்பதும் ஆதாரமுள்ளவைகள். எங்களுடைய சொந்தக் கற்பனைகளல்ல. சந்தேகப்படுகிறவர்களுக்கு நூற்களிலிருந்து வரி வரியாக ஆதாரங்களை எடுத்துக் காண்பிக்க நாங்கள் தயாராயிருக்கின்றோம்.”

என்றெல்லாம் அவர்கள் வெகு ஜம்பமாகப் பேசி விடுகின்றனர். ஆனால், அவர்களுக்கு இவ்விஷயமாக வரையப்படும் கடிதங்களுக்கு அவர்கள் பதிலே எழுதுவதில்லை.

“ஸீதையை யாரோ பெற்றெடுத்து எறிந்து விட்டுப் போய் விட்டார்கள்”

என்று வால்மீகி தெளிவாகக் காட்டியிருக்கிறாராம்! இது பொய். மிதிலையின் வயலில் கலப்பையால் உழும்பொழுது பூமியிலிருந்து வெளிவந்தாள் ஸீதை என்றுதான் வால்மீகி கூறியிருக்கிறார். அப்படிக்கின்றி இந்த நாயக்கர் கூறியபடியே ஸீதையின் நிலைமை இருப்பதாக வைத்துக் கொள்வோம். இதனால் ஸீதையின் கற்பைக் குறைக்கக் கூடிய விஷயம் என்ன இருக்கிறது?

‘இந்தப் பிறவி சந்தேகத்தால் அவளுக்கு நெடு நாட்களாக திருமணம் நடக்கவில்லை. இதை ஸீதையே ஆரண்ய காண்டத்தில் ரிஷிபத்தினிகளிடம் சொல்லுவதாக வால்மீகி சித்தரித்திருக்கிறார்’

என்று நாயக்கர் தமது பொய் வாதத்திற்கு பலம் காட்டியிருக்கிறார்.

(கலப்பையால் உழும்பொழுது அப்பூமிப் பிளவி லிருந்து தான் வெளித் தோன்றியவள். கர்ப்பவாச மில்லாதவளும், மிகவும் அழகு வாய்ந்தவளுமான தனக்குச் சமனான புருஷன் கிடைக்கவேண்டுமே என்ற கவலையால் தன் தகப்பன் ஜனகன், வில்பந்தயத்தை வைத்தார் என்று ஸீதையே அனஸூயையிடம் கூறியிருக்கிறார். இவ்விஷயம் அயோத்தியா காண்டத்தி லிருக்கிறது.) ஆரண்ய காண்டத்தில் அல்ல. அதைப் பகுத்தறிவின் பெரிய உருவம் (!) இப்படி விஷமமாகச் சித்தரித்திருக்கிறது.

“மேலும் கணவனைப்பற்றி சீதைக்குக் கொஞ்சம் கூட நல்லெண்ணம், மரியாதை இருப்பதாக வால்மீகி சித்தரிக்கவில்லை. மாறாக இராமனை ‘நீ ஒரு அற்பன், பேடி, தன் மனைவியைப் பிறருக்கு விட்டுக் கொடுத்துப் பிழைக்கிறவன்போலப் பேசுகிறாய் என்கிறார். நீ வேஷத்தில் ஆனேயொழிய, காரியத்தில் உன்னிடம் ஆண்மையில்லை என்கிறார்’

என்று வால்மீகி கூறியிருக்கிறார் என்பது நாயக்கரின் அடுத்த கூற்று.

அற்பன், பேடி என்று ஸீதை, ராமனை இகழவே இல்லை. தான் கானகம் சென்றிருக்கும் பொழுது பரதனிடம் மரியாதையுடனிருந்து வருமாறு ராமன் ஸீதைக்கு உபதேசம் செய்தார். ‘நரத்தகன் (நட்டு வன்) தன் மனைவியைப் பிறருடைய திருப்திக்கு ஆடவைப்பது போல் தன்னைப் பரதன் முகம் பார்த்து வாழச் செய்கிறாய்’ என்று தான் ஸீதை சொன்னாள். இதை நாயக்கர் அவ்வளவு நாகரிகமாகக் கோர்த்திருக்கிறார். அச் சொற்களுக்குப்பின் ‘பிறர் அதீனமாக விட்டுவிட நினைக்கிறாய்’ என்று வரும் வார்த்தைகளை அவர் அடியோடு விழுங்கிவிட்டார்.

நீ வேஷத்தில் ஆணை யொழிய காரியத்தில் உன்னிடம் ஆண்மையிலீலை (பெண்மை தானிருக்கிறது) என்று ஸீதை எக்கருத்தைக் கொண்டு சொல்லியிருக்கக்கூடும் என்பதைப் பற்றிச் சிறிதும் சிந்திக்கத் தேவையில்லை என்று நாயக்கர் நினைக்கிறார். எவராலும் அசைக்கக்கூட முடியாத வில்லை ராமன் மிகவும் சுலபமாக, வெகு லேசாக எடுத்து நானேற்றி விட்டான். அவனுடைய வலுவைத் தாங்க முடியாமல் வில்லும் முறிந்து விட்டது என்று இதே ஸீதை பிறகு அனஸூயையினிடம் கூறியிருப்பதற்கு என்ன பொருள் கூறுவார்? ஸீதை நினைத்தபடியெல்லாம் பிதற்றுகிறாள் என்று இவர் சொல்லிவிடுவாரா? அல்லது இரண்டு சந்தர்ப்பங்களையும் பாதிக்காத ஓர் கருத்தைச் சொல்லுவாரா? ஸீதை பிதற்றுகிறாள் என்று சொல்லி விடுவாராயின் ராமனிடம் ஆண்மையிலீலை என்று இவள் கூறியிருப்பதும் அர்த்தமில்லாதது, தவறு என்று ஆகிவிடும். அவள் பேசும் பேச்சுக்கள் அர்த்தமுள்ளவை, ஏற்கத்தகுந்தவை என்று ஒப்புக்கொள்ளப்படுமாயின் இரண்டு சந்தர்ப்பங்களையும் பொய்ப்படுத்தாத வகையில் ஓர் பொதுக் கருத்தைக் கூறியாக வேண்டும். அப்படிச் கூறுவது சாஸ்திர சம்மதமான வழிகளையும், உலக வழக்கில் உள்ள அனுபவங்களையும் தழுவி யதாகவும் இருக்கவேண்டும்.

அப்படி அவள் சொன்ன இடத்திலும் 'புருஷனிடத்திலுள்ள அபிமான மிகுதியாலும் தாம்பத்யச் சலுகையைக் கொண்டும்' தன் கணவனைவிட்டுச் சிறிதுநேரம்கூடப் பிரிந்திருக்க விருப்பமில்லாதவளான ஸீதை அவ்வாறு பேசினாள் என்று வால்மீகி கூறியிருக்கிறார். அப்படிப் பேசியதின் உட்கருத்தும் வேறு. நிரம்ப வேதாந்தத் தத்துவம் மறைந்து கிடக்குமிடம் அது. கடவுளிடம் பித்ரு தத்வம், மாத்ரு தத்வம் இரண்டும் கலந்து பின்னிக் கிடக்கின்றன. அதாவது, அடக்கியாளும் நீதிபரிபாலன மாகிய யஜ்மானத் தன்மை என்ற பித்ரு தத்வமும்,

குழந்தைகளிடம் கண்டிப்பைக் காண்பிக்காமல் அன்பின் மிகுதியால் ஏற்படும் சலுகைக் குணமாகிய (விட்டுக் கொடுக்கும்) தளர்ந்த கருணை மிதந்த மனப்பான்மை கொண்ட மாத்ரு தத்வமும் நிரம்பிய வர் கடவுள். பித்ரு தத்வத்தைக் காட்டிலும் மாத்ரு தத்வமாகிய கருணையே மேலோங்கி நிற்கும் தன்மை தான் கடவுளிடம் அதிகம் என்ற உயர்ந்த கருத்தை யே ஸீதை மறைவாக அறிவித்தாள் என்பது ஆழ்ந்த அபிப்பிராயம். (தன்னைக் காட்டிற்கு அழைத்துக்கொண்டு போகமாட்டேன் என்ற கண்டிப்பான சொல் முடிவில் நடைபெறுது. நடைபெறவும் கூடாது. தன்பின் வரவிரும்பும் குழந்தையை வரவேண்டாமென்றே தாய் முதலில் கண்டிப்பாய்க் கூறுவாள். பிறகு அதை விட்டுப்போக மனம் துணியாமல், முடிவில் அதை அழைத்துக் கொண்டேதான் செல்லுவாள். அதே தாயின் தத்வம் உம்மிடம் அதிகமுள்ளது. நீர் கண்டிப்பாகவுள்ள ஆண் உருவத்தில் தோன்றிய போதிலும், பேசிய போதிலும், உம் உள்ளம் தாயின் தன்மையை, மிதந்த அன்பை, கருணையை உடையது. அந்த மாத்ருதத்வ ஸ்வரூபத்தை (தாயின் தன்மையை) காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டுமானால் நீர் என்னைக் காட்டிற்கு அழைத்துக் கொண்டே செல்லவேண்டும் என்று ஸீதை வசை போன்ற சொற்களில் புகழையும் அடக்கி வைத்திருக்கிறாள். 'தாயைப் போலும் தகப்பனைப் போலும்' தன்னிடம் ராமன் பிரியமாயிருக்கிறவன் என்று அத்ரி மஹரிஷியினுடைய மனைவியாகிய அனஸூயையிடம் ஸீதை குறிப்பிட்டுச்சொல்லி யிருப்பது (அயோத்யா காண்டம், ஸர்க்கம் 118, சுலோகம் 4) இக்கருத்தைத் தழுவியதாகவே இருக்கிறது.) இச்சிறப்பு ஈரோட்டு நாயக்கருடைய பகுத்தறிவுக்கு எட்டாது. பொதுமக்களாவது அதை உணர்ந்து தெரிந்து கொள்ளட்டும்.

தன்னைப் பிறர் அதீனமாக விட்டுவிட ராமன் துணிந்தவன் என்று ஸீதை கூறியிருப்பதும் பார்

வைக்கு இகழ்வதுபோல் தோன்றியபோதிலும் மறைவில் ராமனுடைய தன்மையைப் புகழ்வதாகவே இருக்கிறது. தன்னுடைய அனுபவத்திற்கென்றே ஏற்பட்டவைகளைக்கூட பிறருக்கு விட்டுக்கொடுக்கும் சுயநலமற்றவன். பிறருடைய சந்தோஷமும், சுகமும், தன்னுடையவைகளாகவே நினைப்பவன். இக்கருத்தை விளக்குவது மட்டுமே அவ்வுதாரணத்தின் பயன். அவனை (ராமனை)த் தவிர வேறு எவரையும் மனதில் எண்ணாமல் (அநந்யபராயண) அவன் அதீனமாகவே (ஆத்மவசவர்த்தி) இருந்துகொண்டு யிருக்கும் தன்னைப் பிறர் திருப்திக்கு நடந்துவருமாறு விட்டுவிடக்கூடாது என்று கடுமையாக வற்புறுத்தவே இவ்வுதாரணத்தை அவள் உபயோகித்திருக்கிறாள். தன் அதீனமாயுள்ள பெண்ணை பிறருடைய திருப்திக்கு ஆடவைப்பதை மட்டுமே இவ்வுதாரணம் குறிக்கும். பிறர் ஆட்டிவைக்கிற கூற்றுக் கெல்லாம் ஆளாகும்படி தன்னை விட்டுவிடவேண்டாம் என்று சாதாரணமாகப்பேசுவது உலக வழக்கத்திலுள்ளது. அக்கருத்தையே இவ்வுதாரணம் தழுவியதாகும். தனக்கே உரிமையுள்ள ராஜ்யலக்ஷ்மியை ராமன் பரதனுடைய ஆளுகைக்கு விட்டுவிட்டான். 'காட்டிற்கு வர வேண்டாம். பரதனிடம் அலக்ஷிய புத்தியில்லாமல் உன் நியமத்துடன் நீ இருந்து வா' என்று ராமன் தனக்கு உபதேசம் செய்வதை நினைக்கும்பொழுது, தன்னையும் பரதனுடைய அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டு நடக்க அவன் விட்டு விடுவான் போலிருக்கிறது என்று அஞ்சி, ஸீதை அவ்வாறு பேசியிருக்கிறாள். பிறரைச் சந்தோஷப்படுத்துவதில் அவ்வளவு தூரம் அவன் அதிக அக்கரையுள்ளவன் என்பதை ஸீதை உணர்ந்தவள். இச்சந்தர்ப்பம் ராமனை இகழ்வது போல் தோன்றிய போதிலும் சிறப்பைத்தான் மறைவாகக் காண்பிக்கக் கூடிய தாயிருக்கிறதெனச் சொல்லவேண்டும். மேலும் ஸீதையின் முடிவான நோக்கத்தையும் சேர்த்துப் பார்த்தால் எவ்வளவு கடினமான உதார

ணங்களைக்கொண்டு அவள் பேசியிருந்த போதிலும், ராமன் தன்னை அழைத்துக்கொண்டே போக வேண்டும் என்பதைக் கண்டிப்பாக அறிவிக்கவே அவள் அவ்வாறு பேசினாளே யொழிய அவளை இகழும் கருத்துக் கொண்டல்லவென்பதும் அழுத்த மாய்த் தெளிவாகத் தெரியவரும். அன்பின் மிகுதியாலும், தாம்பத்யச்சலுகையைத் தழுவிடும் அப்படிக்கடுமையாக அவள் பேசினாள் என்று வால்மீகி அறிவித்திருப்பதும் இதே கருத்தை வலியுறுத்தக் கூடியதாயிருக்கிறது. வெறும் தூஷணையில் இறங்கி ஆத்திரத்துடன் தமது பித்தலாட்டப் பிரசாரங்களைச் செய்து வரும் ராமசாமி நாயக்கருக்கு இவ்வழகிய கருத்துக்கள் எப்படிப் புலனாகும்?

ராமன் தாயைப் போலுமிருக்கிறான் என்று அனஸூயையினிடம் ஸீதை சொன்னாள் என்று வால்மீகி தம் நூலில் கூறியிருக்கிறார். ராமன் ஸீதையைப் பிரஸவிக்கவில்லை, (ஸ்தன்யபானம்) தன்பாலைக் கொடுத்தும் அவளை ராமன் வளர்க்கவில்லை, வேறு வகையில் பெண் என்று சொல்லத் தகுந்த அடையாளங்களும் ராமனிடமில்லை. ஆகையால் ஸீதை பெயர் சொன்னதாக ஆகிறது என்று கூட ராமசாமி நாயக்கரும் அவருடைய அருமைச் சிஷ்யர்களும் சொல்லலாம். ஏனென்றால், அவர்களுடைய கக்ஷிகளின் தோரணை அவ்வண்ணமிருந்து வருகிறது. ஒரு நூலின் கருத்தை உலக வழக்கப்படி அறிந்துகொள்ளவோ, பேசவோ பொறுப்பைப் பெற்றிராத தான்ரேன்றிகளுடைய நிலைமை இப்படித்தான் தடுமாற்றத்தை அடையும் என்பது ராமசாமி நாயக்கர்-நடிக ராதா பிரசாரங்களிலிருந்து தெளிவாகிறது.

‘லக்ஷ்மண’ என்ற மாரீசன் குரலைக் கேட்ட ஸீதை, பதறி, ராமனைப் போய்ப் பார்த்து வருமாறு லக்ஷ்மணனிடம் சொன்னாள். ஸீதையைத் தனியே விட பயந்து, ராமனுக்கு எவ்வித ஆபத்தும் வராது என்று லக்ஷ்மணன் சமாதானம் செய்தான். அதை வெறுத்த ஸீதை லக்ஷ்மணனை கடிந்து பேசினாள்.

அதை, ஸீதை 'கடை வீதி பஜாரி மாதிரி பேசுகிறாள்' என்று நாயக்கர் வர்ணித்திருக்கிறார். அப்படித் துடுக்காகப் பேசும் காரணத்தினால் அவளிடம் கற்புத் தன்மையில்லை என்று எப்படி சாதிக்க முடியும்? மிக உயர்ந்தவளான ஸீதையைக்கூட அப்பெண்தன்மை விடவில்லை என்று லக்ஷ்மணன் சுட்டிக் காண்பித்திருப்பதை நாயக்கர் கவனிக்க வில்லை போலும்! 'காமதேனுவானாலும் பசுவினம் தானே' என்ற நீதி உண்டு. அது நாயக்கருக்குப் புலனாகாது. கர்ப்பவாசமில்லாத உயர்ந்த அந்தஸ்து இருந்தாலும் பெண்மையின் இயற்கையை ஸீதைகூட விடமுடியவில்லை. அதைத் தவறாது அவளே காண்பித்து விட்டாள் என்பதுதான். ஆனால், ஆத்திரமும், அஸூயையும், கர்வமும் பொதிந்து கிடக்கும் ச. ம. கருந்தலைவர் நாயக்கருக்கு இக்கருத்தை நிதானிக்கப் பொறுமையும், ஆழ்ந்த சிந்தனாசக்தியும் எங்கிருந்து வரும்?

ஸீதையை அடைவது தனக்கு முக்கியமல்ல. தன் மனைவியை அபகரித்துப் போக விட்டுவிட்டு, அவளை மீட்கச் சக்தியில்லாமல் ராமன் ஊர் சென்று விட்டான் என்ற அவச்சொல் நீங்கவே, தான் ராவண வதம் செய்து அவளை மீட்டதாக, ராவண வதத்திற்குப் பின் ஸீதையினிடம் ராமன் அறிவித்தான். இதனால் ஸீதையினிடம் அவனுக்கு ஸந்தேகம் என்றும், அவளை அடைய விருப்பமில்லை என்றும் எப்படி முடிவு கட்டமுடியும்? அவள் சுத்தமானவள். அவளை எவரும் கெடுக்க முடியாது. அவள் கற்புடையவள், மன உறுதி யுள்ளவள் என்று தனக்குத் தெரியும். ஆயினும் சிலகாலம் அன்னியனுடைய வீட்டில் வசிக்க நேரிட்டவளை உடனே ஏற்றுக் கொண்டுவிட்டால், தன்னை வெறும் காமியென உலகம் நினைக்கும் என்ற காரணத்தினாலேயே முதலில் தான் அவளிடம் உதாஸீனமாயிருந்ததாக, அக்னிப் பிரவேசத்திற்குப் பின், ராமனே ஸீதையினிடம் தெரிவித்தான் என்று வால்மீகியே அறிவித்திருக்

கிரார்.) இவ்வரலாற்றுக்கு நாயக்கர் இருட்டடிப்பு வேலை செய்து பெரும் கருந்திரையைப் போடுகிரார். இதுவும் தமிழ் நாட்டைக் காக்க வந்த புத்துலகப் பகுத்தறிவின் யோக்கியப் பொறுப்புபோலும்!

‘சீதை, தான் விரும்பியே ராவணனுடன் போயிருக்கிறாள் என்பதாக வால்மீகி காட்டுகிரார். தன் அங்க அமைப்புகளை விரிவாக வர்ணித்துப் பேசும் ராவணனிடம் ஸீதை பேசுகிராள். பழம் முதலிய ஆகார வகைகளினால் அவளை உபசரிக்கிராள். தன் வரலாற்றைச் சொல்லுகிராள். தன் வயது, தன்னுடைய புருஷன் வயது எல்லாவற்றையும் உள்ளபடி சொல்லுகிராள். ‘குறைத்தும்’ சொல்லுகிராள். ராவணனைக் கடிந்து பேசவில்லை. இவைகளெல்லாம் ராவணனுடன் செல்ல சீதை சம்மதித்திருப்பதைத் தானே குறிக்கும்.’

என்று தனது கக்தியின் வலுவை உறுதிப்படுத்த அவர் முயலுகிரார்.

அவளிடம் பேசுவந்த ராவணன் முதலில் எந்த வேஷத்துடன் வந்தான் என்பதை நாயக்கர் குறிப்பிடாமல் தந்திரமாக விட்டுவிட்டார். துறவி வேடம் பூண்டிருப்பவர்களை மதிக்கும் இயல்பு மதப்பற்றுள்ளவர்களுக்கு இருந்துவந்த காலம் அது என்பதை நாயக்கர் மறந்து விட்டார் போலும்! வெறும் காஷாய வேஷடி உடுத்தி, புலித்தோல், மான் தோல்கள் மீது படுத்து நீண்ட தாடிகளை வைத்துக் கொண்டு உலகை ஏமாற்ற நினைத்து வருகிறவர்களைக் கூட இன்றும் உலகம் மதித்து வரும்பொழுது அம் மிகப் பழைய காலத்தைப் பற்றிச் சந்தேகப்பட வேண்டிய சந்தர்ப்பமே கிடையாது. ஆகையால் துறவி வேடத்தை மதித்து அவள் அவ்வாறு நடந்தாள். அவளுக்குச் சற்று சந்தேகம் தோன்றிய போதிலும் அவரை உபசரிக்காவிட்டால் தன்னை அவர் சபித்தாலும் சபித்துவிடுவர் என்று பயந்தே அந்த ராவண ஸந்நியாஸியை ஸீதை உபசரித்தாள் என்று வால்மீகி தெரிவித்திருக்கிரார். ராவணன் தன் சொந்த வடிவத்தில் விபரீதமாகப் பேசும்பொழுது ஸீதை

அளவு கடந்து அவனை இகழ்ந்தும் பேசியிருக்கிறாள். இதை வால்மீகி வெகு தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.) இதை நாயக்கர் மறைக்கிறார். தன் வயதை அவள் சொன்னதில் தவறு என்ன இருக்கிறது? தன்னுடைய புருஷன் வயதையும் அவள் உடனே சொல்லியிருக்கிறாள். தான் சிறிய வயதுள்ளவளாகையால் தனது உபசாரத்திலுள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகளைத் தவறாக நினைக்காமல் அங்கீகரிக்க வேண்டி ஸந்நியாஸி வேஷம் கொண்ட ராவணனிடம் அவள் அவ்வாறு கூறியிருக்கலாம். அல்லது தான் மிகச் சிறியவள். வயதானவருக்குப் பணிவிடை செய்ய வந்து, குடும்ப வாழ்க்கை நடத்தவோ, சொத்துரிமை வாரிசைக் கருதியோ, தான் மணமுடிப்பில் சிக்கிக் கொண்டவளல்ல. சரியான வயதுள்ள புருஷனையே நான் அடைந்திருக்கிறேன். புத்திநழுவுதல் வேண்டாம் என்று ராவணனை மறைவாக எச்சரிக்கவும் அவ்வாறு அவள் தெரிவித்திருக்கலாம் என்று ஏன் நினைக்கக் கூடாது? இதனால் தன்னை அனுபவிக்கத் தகுந்த வசதி யிருப்பதாக அவள் அறிவித்தாள் என வயது முதிர்ந்த நாயக்கர் போன்றவர்களுடைய மனது ஏமாற்ற மடையலாமே யொழிய, நல்ல ஒழுக்கமும் கௌரவமும் உள்ள மனமோ, தீர்க்காலோசனைகளை யுடைய மனமோ ஒருபொழுதும் நினைக்கத் துணியாது.

‘இஷ்டமில்லாத பெண்ணை ராவணன் தொடரால் அவனுடைய தலை வெடித்துப் போகக் கடவது என்று ஒரு சாபமும், அவனது உடல் எரிந்து போய் விடக் கடவது என்று ஒரு சாபமும், ஆக இரண்டு சாபமும் உண்டு. அப்படி யிருக்கையில் ஸீதையை மயிரைப் பிடித்து இழுத்து தொடையில் வைத்து அழுத்திக் கொண்டு (?) போனான் என்கிறபோது அவன் தலை வெடிக்கவில்லை என்றால் என்ன அர்த்தம்?’

என்று நாயக்கர் கேட்கிறார். ‘பலாத்காரமாக ஸ்திரீயைப் புணர்ந்தால்தான்’ அவ்வித சாபம் இருக்கிறது. சாதாரணமாகத் தொட்டால் அல்ல. பலாத்காரமாக ஸீதையைச் சேரத் தூண்டும் மஹா

பார்சுவன் என்ற ராக்ஷஸனிடம் ராவணனே இவ் விஷயத்தைச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறான். இதை வால்மீகியும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். தொட்டாலேயே தலை வெடித்துவிடுவதான சாப மிருக்கிறதென் வால்மீகி கூறவில்லை. மற்ற வேறு எந்த நூலிலும் இருப்பதாகவும் தெரியவில்லை. சாபத்தையும் அதன் வலுவையும் ஒப்புக் கொள்ளுவோமாயின் ஸீதையை தொட்டவுடன் அவன் தலை வெடித்திருக்கவேண்டும். அப்படிக்கில்லாததினால் பலாத்காரமாகச் சேர முயற்சித்தால் தான் அந்த சாபம் ஏற்படும் என்றும் தெளிவாகத் தெரிய வருகிறது. ஒருகால் தன் வாத வலு விற்காக அச்சரக்கைச் சொந்தத்தில் நாயக்கர் இணைத்துக் கொண்டிருக்கலாம் என்றே நாம் நினைக்கின்றோம். மேலும், அவள் ராவணனுடைய விருப்பத்திற்கு இணங்கியிருந்தால் அசோக வனத்தில் அவளைப் பல தடவைகள் ராவணன் கெஞ்சியதாகவும், அவள் அதற்குச் சிறிதும் இணங்கவில்லையென்றும் விரிவாக வால்மீகி கூறியிருப்பது அர்த்தமில்லாமற் போய்விடும்.

‘ராவணவதத்திற்குப்பின் அக்னிப் பிரவேசம் செய்யும் சமயம் ஸீதை தன் சரீர சுத்தியைப் பற்றிப் பேசவில்லை. தன்னுடைய மனோ நிலைமையை மட்டுமே அவள் கூறியிருக்கிறாள். அதனால் அவளுடைய சரீரம் ராவணனால் பலாத்காரமாகக் கெடுக்கப்பட்டதாகவே நிச்சயிக்கவேண்டும்.’

என்பது நாயக்கருடைய மற்றோர் வாதம். பலாத்காரமாக ஒரு ஸ்திரீயைக் கெடுக்க முயன்றால் அவன் தலை வெடித்துச் சிதறிவிடும் என்ற சாபத்தையும் சேர்த்து கவனிப்பவர்களுக்கு நாயக்கரின் கக்ஷி நிலைக்க முடியாது என்பது தெரியவரும். மேலும், தன் சரீர சுத்தியைப் பற்றியும் அவள் அச்சமயம் பேசியிருக்கிறாள். இது வால்மீகி ராமாயணத்திலேயே காணப்படுகிறது. இதை நாயக்கர் மறைக்கிறார். ‘த்ரிகரண சுத்தியாக’ என்று சொன்னால் சரீரமும் அதற்குள் அடங்கியது தான். ‘மனோ, வாக், காயம்’

களே' தரி(மூன்று)கரணங்கள். காயம் என்றால் சரீரம். சரீர சம்பந்தத்தினாலேயே கர்மங்கள் (கார்யங்கள்) நடைபெற முடியும். ஆகையால் 'மனோவாக், காயம்' எனப்படுமிடத்தில் 'மனோ, வாக், கர்ம' என்று சொன்னாலும் ஒரே பொருளைத்தான் குறிக்கும். கர்மனா, மனஸா, வாசா என்ற பதங்கள் (புத்தகாண்டம், ஸர்க்கம் 119, சுலோகம் 26) அவளால் உபயோகப்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றன. 'நான் சுத்தமான நடத்தையை உடையவளாயிருந்தால், உலகஸாக்ஷியான அக்னிபகவான் என்னைக் காப்பாற்றட்டும்' என்றும் தனியே மறுபடி அவள் கூறியிருக்கிறாள். 'அவளை யாரும் கெடுக்க முடியாது. தன் சுத்தத் தன்மையாலும், தவச்சிறப்பாலும் தேஜஸ் (ஒளி) ஸாலும் அவள் தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளக் கூடியவள். (புத்தகாண்டம், ஸர்க்கம் 121, சுலோகங்கள் 16-20) மனஸாலும் அவளை ராவணன் கெடுக்க முடியாது' என்று ராமனே அக்னிப் பிரவேசத்திற்குப்பின் அழுத்தமாகத் தெளிவித்திருக்கிறான்.) இவைகளை யெல்லாம் நிதானமாய், நேர்மையான மனோ நிலைமையுடன், கவனிப்பவர்களுக்கு நாயக்கருடைய பிரசாரம் சுத்தப் பொய் நிரம்பியது, அடியோடு ஆதாரமற்றது, விஷமக்கற்பனைகள் மிகுந்தது என்பது தெளிவாய் நிச்சயமாகத் தெரியவரும்.

['பட்டாபிஷேகத்திற்குப் பின் ஒரு மாத காலம் கழித்து பரதன் ராமனைப் புகழ்ந்தான். ராஜ்யம் சுகமாக இருந்து வருவதாகவும் குறிப்பிட்டான்.'

என்று குறிப்பிட்டு, ஸீதை இலங்கையிலிருந்து வந்த ஒரு மாதத்திற்கெல்லாம் நான்குமாத கார்பிணியாயிருந்தாள் என்று சாதிக்க நாயக்கர் முயற்சித்திருக்கிறார். ஆனால் பரதன் அவ்வாறு பேசிய சமயம் பட்டாபிஷேகத்திற்குப் பின் ஒரு மாதம் கழித்தல்ல.

புஷ்பக விமானம் வந்து ஒரு மாத காலம் ஆயிற்று என்று பரதன் அறிவிக்கிறான். இலங்கை

யிலிருந்து புஷ்பகவிமானம் வந்த சமயத்திற்குப்பின் ஒரு மாத காலம் கழிந்ததாக நினைத்து அதோடு பட்டாபிஷேக காலத்தை இணைத்து நாயக்கர் தமீ விபரீதக் கற்பனையைச் செய்திருக்கிறார். இலங்கையிலிருந்து வந்த சமயம் புஷ்பகவிமானம் அயோத்தியில் தங்கவில்லை. வந்தவுடனேயே ராமன் அதைக் குபேரனிடமே அனுப்பிவிட்டார். (யுத்த காண்டம், ஸர்க்கம் 130-59-60) பிறகு வெகுகாலம் கழித்து அவனால் மறுபடி அனுப்பப்பட்ட சமயமே அது அயோத்தியில் தங்கியது. அப்படி 'அது வந்து ஒரு மாத காலமாயிற்று' என்பதைத்தான் பரதன் குறிப்பிட்டான். ஆகையால், பட்டாபிஷேகத்திற்குப்பின் ஒரு மாத காலம் கழிந்ததும் பரதன் பேசியதாக நினைப்பது தவறு.

அவ்வாறு பரதன் பேசியதற்குப்பிறகு, லீதையுடன் ராமன் தமது நந்தன (அசோக) வனத்தில் சுகித்திருந்தார். குளிர்காலம் ஒருமுறை கடந்தது. மறுமுறை கடந்ததாகக்கூட உரையாசிரியர்கள் வால்மீகியின் கருத்தை விளக்குகின்றனர். அப்படி இரண்டு குளிர்காலங்கள் (அதாவது இரண்டு வருஷங்கள்) இல்லாவிட்டாலும் ஒருவருஷ காலத்திற்குச் சிறிதும் குறைவே இல்லை. அந்தக் காலத்திற்குப் பிறகு ஒரு சமயம் லீதை ராமனிடம் வந்து உல்லாசமாகப் பேசும் பொழுது, அவள் கர்ப்பவதியாய் இருப்பதை ராமன் கண்டான். அவளுடைய தேவையை அச்சமயம் அவன் அன்புடன் கேட்டான். இவ்வரலாற்றை வால்மீகியே கூறியிருக்கிறார். அப்படி பட்டாபிஷேகத்திற்குப்பின் ஒருமாத காலம் கழித்துப்பரதன் அவ்வாறு பேசியதாக வைத்துக்கொண்டாலும் அதற்குப்பிற்கும் இரண்டு வருஷங்கள் கழிந்துதான் லீதை கர்ப்பவதியாகக் காணப்பட்டாள் என்று வால்மீகி அறிவித்திருப்பதாக ஆகும். அப்படிக்கின்றி பரதன் பேசியதற்குப்பின் இரண்டு வருஷங்கள் கடந்து நடந்த சமாசாரத்தை உடனே நடந்ததாகக் கூறி லீதையின் கர்ப்பம் லங்கையிலேயே

ஆரம்பமாயிருக்க வேண்டுமெனப் பொதுமக்களிடம் பொய்ப்பிரசாரம் செய்ய நாயக்கர் முயலுவது அறியாமை என்று சொல்லக்கூடாது. பச்சை அயேரக்கியத்தனம் என்று தான் கூறவேண்டும்.

ஸி. ஆர். ஸ்ரீனிவாஸயங்காரை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தம் கக்கிக்குச் சாக்கியாகவும் நாயக்கர் இழுத்திருக்கிறார். ஸீதையை விட்டுப் பிரிந்திருந்த காலம் ராமனுக்கு அதிகம் என்றும், ஸீதையுடன் அயோத்தியில் இருந்த காலம் குறைவு என்றும் நிரூபிக்க முயலும் அவர்கூட ராமன் ஸீதையை விட்டுப் பிரிந்தபின் 10,000 வருஷங்கள் அரசாண்டதாகத்தான் சாதித்திருக்கிறார். ராமன் இவ்வலகில் தங்கியதாகக் கூறப்படும் மொத்த வருஷங்கள் 11,000 என்பதை அவர் மறுக்கவே இல்லை. அப்பொழுது ராமன் ஸீதையுடனிருந்த காலம் 1000 வருஷங்கள் என்பதை ஒப்புக் கொண்டே தீரவேண்டும். ஸீதா கல்யாணம் ஆகி அயோத்தியில் வந்திருந்து காட்டிற்குப் புறப்பட்ட சமயம் ராமனுக்கு வயது 25. தண்டகாவன வாஸம் முதலியன 14 வருஷங்கள். ஆக பட்டாபிஷேக காலத்தில் வயது (25-ம் 14-ம்) ராமனுக்கு 39. ஆகையால், ஸீதையுடன் ராமன் பட்டாபிஷேகத்திற்குப் பின் வசித்து சுகித்திருந்த காலம் 1000-த்தில் 39 வருஷங்கள் போக மீதம் 961 வருஷங்கள் ஆகும். பட்டாபிஷேகமானவுடன் ஸீதை காட்டுக்கு அனுப்பப்படவில்லை என்பது இதனாலும் மற்ற வேறு பல காரணங்களாலும் தெளிவாகிறது. ஏனென்றால், பட்டாபிஷேகம் ஆகி ஒருமாத காலத்திற்குள் பொதுஜன அபிப்ராயத்தைச் சேகரிக்க முயலுவதும் அர்த்தமில்லை. ராஜ்யம் சுபிக்ஷமாக இருப்பதாகவும், ராஜ்ய பரிபாலனம் சிறப்பாக இருக்கிறதென்று முடிவு கட்ட நினைப்பதும் சொல்லுவதும் ஐந்து வயதுப் பெண்ணின் கற்புச் சிறப்பைப் புகழ்வது போலவே ஆகும். ஆகையால் வெகுகாலம் ராமன் ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்த பின்னரே அவ்வாறு பொதுஜன அபிப்ராயத்தைத்

தெரிந்துகொள்ள அவர் முயன்றதாகவும், ஸீதையைப்பற்றிய வம்பு வார்த்தைகள் தெரியவந்தனவென்றும் நினைப்பதுதான் உலக இயற்கைக்குப் பொருத்தமுள்ளதாக ஆகும். வால்மீகி கூறியிருப்பதும் இவ்வண்ணமேதான்.

குசலவர்கள் பிறந்து அவர்களுடன் ஸீதை ராமனைக்கண்டு சேர்ந்த காலத்திற்குப்பின் ஸீதை பூமிக்குள் மறைந்து விட்டதாகக் கூறப்படுகிறபடியாலும், அச்சமயம் அவர்கள் மிகமிகச் சிறுவர்கள் என்று வர்ணிக்கப்படுகிறபடியாலும், ஸி. ஆர். ஸ்ரீனிவாஸய்யங்காருடைய கணக்குப்படியும் ஸீதையின் கர்ப்பகாலம் பட்டாபிஷேகத்திற்குப் பின் சற்றேறக்குறைய 950 வருஷங்களுக்குப்பிறகே ஏற்பட்டிருக்கக் கூடுமென்று நிச்சயிக்க வேண்டும். இவ்வாறு ஸி. ஆர். ஸ்ரீனிவாஸய்யங்கார் அவர்களுடைய மொழிபெயர்ப்பும் வாதமும் கூட நாயக்கருக்கும் அவருடைய கோஷ்டிகளுக்கும் அனுகூலமாக இல்லை.

மேலும் குசலவர்கள் ராமனைப் போலவே உருவத்தில் இருந்தார்கள் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதையும் கவனிக்கும்பொழுது ஸீதையின் சுத்தத்தன்மைக்கு எவ்வித இழுக்கையும் வால்மீகியின் நூலை ஆதாரமாக வைத்துக் கொண்டோ, வேறு எந்த நூற்களைத் தழுவியோ, கூறமுடியாது என்பது கண்டிப்பாகத் தெரிய வருகிறது.

கடவுள் நம்பிக்கை மிகுந்த ஆஸ்திக்யத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஹிந்து மதத்தை அழிக்க முற்படும் நாயக்கர், ஸீதை கற்பில்லாதவள், கெட்டவள் என்று சாதிப்பதில் அதிகம் அக்கரைப்பட்டிருக்கிறார். மணியம்மை வயது முதிர்ந்த கிழ நாயக்கரை வாழ்க்கைத் துணைவராக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் என்ன ஏற்பட்டது, எதற்காக அவள் அதில் மனதைச் செலுத்தியிருக்கிறாள், அவள் தன் வாழ்வைச் சுத்தமாக நடத்த முடியுமா

என்றெல்லாம் ச. ம. இயக்கத்தை எதிர்ப்பவர் ஆராய்ப்புகுவது போலவே தான் இவருடைய முயற்சியும் காணப்படுகிறது.

நடிகன் ராதா அடிக்கும் கொட்டம் இந்நாயக்கருடையதைவிடப்பன்மடங்குகள் அதிகமாகவே இருக்கிறது. தன் நாடக மேடையை அவன் வெறுக்கத்தக்க மிகக் கொடிய முறையில் உபயோகப்படுத்தி வரும் விதங்களைப் பிறகு நாம் தனிப்புஸ்தகத்தில் வெளியிடுவோம். தற்சமயம் அவன் ஸ்தையைப் பற்றித் தொகுத்திருக்கும் அநியாயக் கற்பனைகள் சிலவற்றை மட்டும் இச்சமயம் குறிப்பிடுகின்றோம்.

தன்னையும் தன் மனைவியையும் பற்றிய ஊர் அபவாதங்களைக் கேட்ட ராமன் திடீரென்று ஸ்தையின் அந்தப்புரம் நழைந்தாலும், அச்சமயம் ராவணனுடைய உருவப்படத்தை உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டு அதன் அழகில் அவள் ஈடுபட்டிருந்தாளாம். ராமன் வந்ததையும் அவள் கவனிக்கவில்லையாம். கடுங்கோபம் கொண்டு ராமன் அவளைக் கேட்கும் பொழுது ராவணனை மறக்க முடியாதென்று அவள் மனனுடன் வாதாடினாளாம். இதைக்கண்டு திராவணன் (அவன்?) ரத்தம் மனைவி மூலம் தம் ஆர்யவம்சம் கெட்டு விட்டதென்று ராமன் கதறி ஸ்தையைக் கண்டித்து அனுப்பிவிட்டாலும், அங்கு வால்மீகி ஆசிரமத்தில் ஸ்தை ஒருகுழந்தையைத்தான் முதலில் பெற்றாளாம். பிறகு வால்மீகியுடன் கலந்து மறு குழந்தையைப் பெற்றாளாம். தமக்கும் ஸ்தைக்கும் பிறந்த மறு குழந்தையை தர்ப்பத்திலிருந்து சிருஷ்டிக்கப்பட்டதாக வால்மீகி ஒளித்துப்பேசுகிறாராம். இப்படிப்பட்ட அபாண்ட பெரும் அநியாய விஷமக் கற்பனைகள் தன்னுடையவைகள் அல்லவாம். இவைகளுக்கெல்லாம் ஆதாரங்கள் இருக்கின்றனவாம். அவைகளைச் சந்தேகப்படுகிறவர்களுக்கு, தான் அவைகளைக் காண்பிக்க முடியுமாம்.

இப்படியெல்லாம் பொய்க் கதைகளைப் புனைந்து வெகு யோக்கியன்போல் நடிக்கும் இந்த ச. ம.

பேர்வழி நம் கடிதத்திற்கு ஏன் பதில் சொல்லமுடியாமல் மௌனமாக ஊர்சுற்றி வருகிறான் என்பதைப் பொதுமக்கள்தான் அவனை இடித்துக்கேட்டு பதில் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். தன்னைக் கண்டு அரசாங்கம் பயந்து வருகிறது. உயர்நீதி ஸ்தலங்களிலும் தனக்கு பெரும் சலுகைக்கு வசதியிருக்கிறது என்று நினைத்துக் கொண்டு மனச்சாக்கியையே கொலைசெய்கு காலம் கழிக்கத் துணிந்தவர்கள் எதைச் செய்து நட்செய்யத் துணிய மாட்டார்கள்? இதைவிடக் கொடிய காரியங்களையும் அவர்கள் செய்யக் கூடியவர்கள் என்றே நாம் சொல்லுவோம்.

இப்படி ஸீதை ராவணனுடைய உருவப்படத்தை வைத்துக்கொண்டு அதனழகில் ஆழ்ந்து கிடந்ததாக எந்த நூலிலும் நாம் காணவில்லை. ஸீதைக்கு வால்மீகி ஆசிரமத்தில் இரண்டு குழந்தைகள் பிறந்ததாகவே எல்லா மூல நூற்களும் உரைகளும் கூறுகின்றன. பூர்வீகி ராமாயணத்திலும், ஒட்டக்கூத்தரால் இயற்றப் பட்டதாகச் சொல்லப்படும் கம்ப ராமாயணத்திலும் இரண்டு உத்திரகாண்டத்திலும் ஸீதைக்கு இரண்டு குழந்தைகள் பிறந்தன வென்றே காணப்படுகிறது. வசன நடையில் காணப்படும் ஒரு தமில் ராமாயணத்தில் மட்டும் முதலில் ஸீதைக்கு ஒரு குழந்தை பிறந்ததென்றும், பிறகு தர்ப்பத்திலிருந்து மற்றொரு குழந்தை வால்மீகியால் கிருஷ்டிக்கப்பட்டதென்றும் வரையப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு ஆதாரம் மட்டும் காணப்படவில்லை. அப்படிப்பட்ட தமிழ் நூலிலும் கூட இந்த வம்பு நடிகன் பேசும், காண்பிக்கும் வரலாறுகள் காணப்படவே இல்லை.

ஆகையால் ஈரோட்டு நாயக்கரும் அவருடைய வால்கள் போன்ற நடிக ராதா முதலிய துஷ்பிர சாரிஷ்யர்களும் சாதித்துவரும் விஷமச் சொந்தக் கற்பனைகளுக்கு எந்த நூற்களிலும் ஆதாரமில்லை என்பதைப் பொது மக்கள் திடமாக உணர்ந்து கொள்வார்களாக!

015, 1913

ஓரே ரூபாய்

தங்களுடைய சொந்தக் குடும்பக் காரியத்தில் அக்கரைப்படுவதுபோல் தாங்கள் பிறந்த சமூகத்தின் நலனையும் கவனிக்க ஒவ்வொருவரும் கடமைப்பட்டுள்ளனர். கால, தேச, வர்த்தம, அநேகருக்கு அந்த மாதிரி செய்ய சேது ஏற்படாமல் இருக்கலாம். ஆயினும் சமூகத்திற்கு ஊழியம் செய்ய முன் வந்தவர்களை பலவிதத்திலும் உதவி, உதலாகம் உண்டு பண்ணுவதின் மூலம் அக் கடமையைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளலாம்.

அவ்வித சமூகத்தொண்டை தார்மிக ஹிந்து மிஷன் செய்து வருகிறது. இதுபோன்ற புஸ்தகங்களை பிரசுரிக்கும் வேலை அதன் ஒரு பகுதி. இதற்கும், வேறு வகைகளான அதன் வேலைக்கும் நிரம்பப் பண உதவி தேவை. அதில் எல்லோரும் கலந்து கொள்ள வேண்டியதும் அவசியம். ஆகையால் ஒவ்வொரு ஹிந்துவும் வருஷம் ஒரு ஓரே ரூபாய் கொடுத்து உதவினாலே போதுமானது. தங்களுடைய தங்களுடைய சமூகத்திற்கு பாதுகாத்து வளர்க்கச் செய்யப்படும் ஒரு தாயாக இது ஆகும். இதை அன்புடன் செய்யுமாறு ஒவ்வொருவரையும் தார்மிக ஹிந்து மிஷன் வேண்டிக்கொள்ளுகிறது. இவ்வண்ணம் இதுவரை உதவி வந்திருக்கிறவர்களுக்கும் அது தன் நன்றியையும் வந்தனத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறது.

ஸ்தாபகர்
தார்மிக ஹிந்து மிஷன்
தபாற் பெட்டி 1710
சென்னை-1

தார்மிக ஹிந்து

நாட்டைக் கெடுத்து அதில் பிளவை உண்டுபண்ணி, பகுத்தறிவின் பெயரால் வஞ்சகமாகப் பேசி, எழுதி, மக்களை ஏமாற்றிப் பிழைத்து வரும் நாசகார வம் புகழகங்களின் தூர்வாதங்களை தகர்த்தெறிந்து கருத்துக்களைப் பரப்பும்

தமிழ் வாரப் பத்திரிகை

தனிப் பிரதி ரூ. 0—1—3

வருஷச் சந்தா ரூ. 5—0—0

மானேஜர்,

தார்மிக ஹிந்து

தபால் பெட்டி 1710, சென்னை-1

பார்ப்பனீயமும் அண்ணாத்தூர்யமும்

பார்ப்பானையே ஒழித்துக் கட்ட கனவு சூனிகரர் ஈரோட்டு நாயக்கர். பார்ப்பனீயத்தை மட்டும் அழித்தால் போதும் என்கிறார் காஞ்சிபுரம் அண்ணாத்தூரை. அவ்வாறு பார்ப்பனீயத்தை அழிப்பதாகச் சொல்லிக் கொண்டுவரும் அண்ணாத்தூர்யத்தின் அர்த்தமற்ற வாதங்களை ஆணித்தரமான் முன்றலில் அம்பலப்படுத்துகிறார் ஆசிரியர் து. க. ஜ.

விலை 4 அணை

ஸ்தாபகர்

தார்மிக ஹிந்து மிஷன்

தபால் பெட்டி 1710, சென்னை-1